

Global Research: Pomsta Ukrajiny Západu

- CZ24 News | 7. října 2022

UKRAJINA/EU/USA/RUSKO: Keď sa na Ukrajině opět zmení pomer síl, dozvuky ovplyvnia samotnú jednotu projektu EÚ

Vektorová politika na Ukrajině pridala do 222 dní starého konfliktu nové dimenzie.

Každé konfliktné správanie by sa zvyčajne malo skončiť, keď sa určí nová rovnováha síl. Ale „vyvažovanie síl“ sa neskončí, kým sa rovnováha skutočne nedosiahne – a existuje množstvo dôkazov, že Ukrajina sa chystá vstúpiť do ďalšieho „vyvažovania“.

Ratifikácia anexie štyroch regiónov Ukrajiny (Doneckej a Luganskej ľudovej republiky, ako aj Chersonskej a Záporožskej oblasti) zo strany ruskej dумы a prijatie príslušných zákonov vytvára novú dynamiku a bude nejaký čas trvať, kým sa vytvorí nová rovnováha síl na zemi v rámci Ukrajiny.

Medzitým sa aj vonkajšie prostredie fenomenálne transformuje. Prehlbujúca sa energetická kríza v Európe po sabotáži plynovodov Nord Stream sa stáva vážnym rozporom. Nevie sa, ako sa to dá zosúladiť.

Vzniká tak zložitá situácia, pretože toto všetko sa deje aj na pozadí masívnej ruskej vojenskej akumulácie okolo Ukrajiny v Charkovskej oblasti a v južnom čiernomorskom regióne, pričom na Krym údajne smerujú z Ruska dlhé konvoje obrnených jednotiek.

Nové hranice Ruska

Jednomyselná ratifikácia pristúpenia štyroch regiónov k Rusku v Dume v pondelok sa dala očakávať, príslušnú legislatívu v utorok riadne ratifikovala Rada federácie (horná komora parlamentu) a možno aj prezident Putin dokumenty dnes, po ktorých vstúpi do platnosti. To znamená, že od 5. októbra sa anektované ukrajinské regióny stanú súčasťou Ruska.

Podstatné je, že Duma schválila vládne návrhy na zriadenie hraníc nových regiónov na základe vymedzenia území, ktoré „existovali v deň ich vzniku a pristúpenia k Rusku“.

V príslušných zmluvách sa uvádza, že hranice susediace s územím cudzieho štátu budú novou štátnou hranicou Ruska.

Jednoducho povedané, v týchto regiónoch sa obnovujú staré hranice sovietskej éry.

Určenie hraníc ruského štátu má bezpečnostné dôsledky. V regiónoch Donbass a Záporožie existujú obrovské oblasti, ktoré stále zostávajú pod kontrolou ukrajinských síl. Mesto Liman v Doneckej republike dobyli ukrajinské sily len pred pár dňami. Ukrajinské vpády do Chersonu pokračujú. Hlásené sú ťažké boje.

Očividne zostáva pre Moskvu veľa nedokončených vecí, aby dostala pod kontrolu „okupované“ územia, ktoré predtým tvorili súčasť Donecka a Luganska. Záporožský región (ktorý je tiež dôležitým prímorským regiónom Azovského mora a tvorí súčasť toho, čo Rusi historicky nazývajú „Novorossija“), je ďalšou prioritou, kde hlavné mesto samotnej oblasti ešte nie je pod ruskou kontrolou.

„Ešte“ z NATO

V naliehavej situácii ukrajinský **prezident Volodymyr Zelenskij** formálne urýchlene požiadal o členstvo Ukrajiny v NATO, ale v priebehu niekoľkých hodín aliancia poliala túto žiadosť studenou vodou a vysvetlila, že akékoľvek rozhodnutie si bude vyžadovať podporu všetkých 30 členských štátov.

Signalizuje to, že k žiadnej intervencii NATO na Ukrajine nedôjde.

Moskva to vezme na vedomie. Zdá sa, že nedávne „hlasité uvažovanie“ o použití jadrových zbraní splnilo svoj účel.

Stretnutie amerického **poradcu pre národnú bezpečnosť Jakea Sullivana** s vedúcim ukrajinskej prezidentskej kancelárie **Andrijom Yermakom** v Istanbule v nedeľu bolo nenápadnou záležitosťou.

Biely dom uviedol, že Sullivan prisľúbil Washingtonu vytrvalú podporu zvrchovanosti a územnej celistvosti Ukrajiny a diskutoval s Jermakom o situácii v Záporožskej jadrovej elektrárni a o pokračujúcej spolupráci Ukrajiny s Organizáciou Spojených národov na vývoze potravín do sveta.

V pondelkovom telefonáte **prezidenta Joea Bidena** so Zelenským sa v Bielom dome spomínal nový balík bezpečnostnej pomoci Washingtonu v hodnote 625 miliónov dolárov, ktorý zahŕňa dodatočné zbrane a vybavenie vrátane HIMARS, delostreleckých systémov a munície a obrnených vozidiel. Biden „sľúbil, že bude pokračovať v podpore Ukrajiny, ktorá sa bude brániť pred ruskou agresiou tak dlho, ako to bude potrebné“.

Neskôr americký **minister zahraničných vecí Antony Blinken** povedal, že nedávna dodávka pomoci zvýši celkové náklady americkej vojenskej **pomoci Ukrajine na viac ako 17,5 miliardy dolárov**.

„Nedávny vývoj... len posilňuje naše odhodlanie,“ uviedol Blinken vo vyhlásení v utorok. „Budeme naďalej stáť pri ľuďoch Ukrajiny.“

„Schopnosti, ktoré poskytujeme, sú starostlivo kalibrované tak, aby čo najviac zmenili bojové pole a posilnili ruku Ukrajiny pri rokovanom stole, keď nastane správny čas,“ dodal.

Prepracovanie ruskej stratégie

Na druhej strane ruské vojenské velenie bude musieť zrejme prestaviť parametre špeciálnych vojenských operácií, keďže jeho sily budú odteraz zabezpečovať územnú celistvosť a suverenitu krajiny. Aká je jeho forma, to sa ešte len uvidí.

Skutočné ruské nasadenie bolo zatiaľ menej ako 100 000 vojakov. Väčšinu bojov viedli skupiny milícií, ako sú bojovníci z Donbasu a Čečenska a Wagnerova skupina bývalých príslušníkov špeciálnych služieb a ďalší dobrovoľníci z Ruska.

Zavedenie 300 000 vojakov s predchádzajúcimi vojenskými skúsenosťami určite ovplyvní celkovú vojenskú rovnováhu v prospech Ruska.

Minister obrany Sergej Šojgu uviedol, že ďalších 70 000 mužov sa tiež prihlásilo dobrovoľne, čím sa celková sila dodatočných síl zvýši na približne 370 000.

Teraz je to obrovský nárast. Aby sme získali zmysel pre proporcie, na vrchole vietnamskej vojny bolo nasadenie USA okolo pol milióna vojakov. Rusko bude mať po prvýkrát *obrovskú početnú prevahu* nad ukrajinskými silami.

Je preto celkom možné, že starý spôsob „brúsenia“ ukrajinských síl sa môže zmeniť a cieľom bude rýchle a rozhodné ukončenie vojny.

Zdá sa, že rozhodnutie USA zriadiť veliteľské centrum mimo Ukrajiny (v Nemecku) predpokladá ruské útoky na veliteľské centrá v Kyjeve a inde s oveľa väčším využitím vzdušných síl, ako v Sýrii.

V skutočnosti ruský zásah v Sýrii predtým viedol nový veliteľ Západného vojenského okruhu **generálporučík Roman Berdnikov**.

Vojenský experti predpokladajú, že keď jesenné dažde vystrieda zima a zem stvrdne, ruské operácie sa zintenzívnia. V Rusku sa v poslednom čase ozývajú hlasy nesúhlasu, že vojna sa vinie bez časového plánu. Toto sa môže zmeniť.

Zjednodušene povedané, rýchlo sa blíži bod, odkiaľ niet návratu, odkiaľ Rusko nebude mať inú možnosť, ako presadiť zmenu režimu v Kyjeve a pripraviť pôdu pre úplne nové ukrajinské vedenie, ktoré zo seba strasie podobnú anglo-americkú moc, a je ochotné sa s Ruskom vyrovnáť.

Kafkovský moment

Nie je však prekvapením, že pozornosť v Európe sa čoraz viac obracia na hospodársku krízu s hroziacou dvojcifernou infláciou a recesiou, čo môže viesť k sociálnym nepokojom a politickým nepokojom na celom kontinente.

Rastúca verejná nespokojnosť sa už v mnohých európskych krajinách mení na protesty. Kríza sa môže prehĺbiť až po nástupe zimy.

Je možné, že posun v nálade verejnosti môže podnietiť európske vlády, aby sa sústredili na svoje domáce problémy, než aby sa púšťali do vojny na Ukrajine.

Najhorlivejším ohlasovateľom vojny s Ruskom s otvoreným koncom je Británia, ale aj Londýn sa zmieta vo vlastnej masívnej hospodárskej (a politickej) kríze. **Premiérka Liz Trussová** bojuje o politické prežitie. Konzervatívci prakticky stratili svoj mandát vládnuť.

Ťažká situácia Nemecka

Stredopravý opozičný blok Kresťanskodemokratická únia/Kresťanská sociálna únia v nemeckom Bundestagu opäť zastavil návrh naliehajúci na vládu, aby „okamžite“ povolila vývoz nemeckých bojových tankov a bojových vozidiel pechoty na Ukrajinu.

Politico informovalo, že „hlasovanie o dodávkach zbraní v Bundestagu by riskovalo odhalenie fatálnych trhlin vo vládnej jednote a mohlo by dokonca viesť k porážke (kancelára Olafa) Scholza v parlamente.

Na druhej strane aj nemecká vláda v posledných týždňoch čelí rastúcemu tlaku východoeurópskych spojencov, aby drasticky zvýšila rozsah a typ vojenskej podpory Berlína Ukrajine.

Vplyvný magazín **Foreign Policy** vo Washingtone napísal minulý týždeň:

„V očiach berlínskych spojencov NATO vo východnej Európe, najmä v krajinách, ktoré hraničia s Ruskom, Nemecko, ekonomické a politické mocenské centrum Európy, nerobí ani zďaleka dosť. A čím dlhšie to bude odkladať, tým viac riskuje dlhodobú diplomatickú roztržku s tými spojencami na východe.“

Napriek tejto taktike nátlaku prieskumy ukazujú, že zatiaľ čo približne 70 percent Nemcov vo všeobecnosti podporuje Ukrajinu, iba 35 percent podporuje silnejšiu vojenskú podporu.

V tejto situácii sa **sabotáž plynovodu Nord Stream zapadá do energetickej krízy v Európe a ohrozuje európske krajiny „deindustrializáciou“**.

Najmä pre Nemecko je ekonomický model krajiny spojený s dostupnosťou bohatých dodávok plynu z Ruska na základe dlhodobých zmlúv za nízke ceny prostredníctvom plynovodov. Je zrejmé, že sabotáž Nord Streamu má obrovské dôsledky.

Isté je, že ktokoľvek spáchal tento teroristický útok, prefíkane spočítal, že ruský plyn by do Európy v dohľadnej budúcnosti prúdiť nemal.

Večný strach vo Washingtone spočíva v tom, že ak sa obnovia energetické väzby, môže sa vyvinúť nemecko-ruská blízkosť. Okrem toho dnes majú americké ropné spoločnosti na európskom trhu s energiou obrovský neočakávaný zisk, ktorý nahrádza Rusko predajom LNG za päť až šesťnásobok domácej ceny v USA.

Zabránenie rusko-nemeckému zmiereniu

Záležitosť komplikuje skutočnosť, že Európa potrebuje energetickú bezpečnosť v krátkodobom a strednodobom horizonte bez toho, aby rušila aj ciele v oblasti klímy. Znamená to zvýšenú geopolitickú citlivosť.

Ide o to, že riadny energetický prechod Európy od fosílnych palív kriticky potrebuje ruský plyn a bol postavený na skoršom predpoklade, že bude existovať lacný dostatok zemného plynu.

Moskva pravdepodobne stále dúfala, že Nord Stream bude nakoniec katalyzátorom na vyliečenie pretrhnutia nemecko-ruských energetických väzieb. Je zaujímavé, že v pondelok ruský energetický gigant Gazprom navrhol európskym odberateľom plynu, že časť poškodenej siete Nord Stream môže stále prepravovať palivo — ale len po novovybudovanom Nord Stream 2. Nord Stream 1 je prakticky zničený.

Vo vyhlásení Gazpromu vo svojom telegramovom účte sa uvádza, že jedna z troch línii Nord Stream 2 zostáva nedotknutá a plynárenský gigant znížil tlak na kontrolu spojenia, či nedošlo k poškodeniu a potenciálnym únikom. Nord Stream 2 má prepravnú kapacitu 55 miliárd metrov kubických ročne, čo znamená, že jeho linka B by mohla do Nemecka cez Baltské more dodávať až 27,5 miliardy metrov kubických ročne.

Nord Stream 2 však vyžaduje súhlas EÚ, čo je problematické vzhľadom na napätie medzi Bruselom a Moskvou. Toto napätie môže vzrásť iba vtedy, ak EÚ schváli rozhodnutie krajín G7 pod vedením USA uvaliť cenový strop na ruskú ropu.

To je určite aj washingtonský kalkul - potlačiť Nemecko a držať Rusko mimo. Prízrak, ktorý

prenasleduje Washington, je, že Berlín môže stratiť záujem o ukrajinskú vojnu. Prevaha atlanticistov v stupňoch moci v Berlíne v posledných rokoch – a ich prepojenie s jedovatými rusofóbnymi byrokratmi EÚ v Bruseli – doteraz fungovali vynikajúco v prospech Washingtonu.

EÚ fakticky skončila

No pôda pod nohami sa hýbe, ako ukázal dramatický obrat v politike Švédska a Talianska. Nepodceňujte „**Meloni efekt**“. Jadrom veci je, že krajne pravicové sily majú vždy čo ponúknuť voličom v časoch neistoty a ekonomických ťažkostí.

Aj **vo Francúzsku je prezident Macron paralyzovaný**, chýba mu parlamentná väčšina na prijímanie zákonov a je vyčerpaný sériovými krízami. Pokiaľ ide o Britániu, finančná kríza vyvolaná rozpočtom ministra financií Kwasi Kwarteng zásadne poukazuje na nedostatok uskutočniteľných alternatívnych ekonomických modelov.

Libra je vo voľnom páde. Dve po sebe idúce administratívy konzervatívcov nedokázali prísť s modelom po Brexite, zatiaľ čo labouristi Brexit nikdy nechceli. Trussovej vláda je poslednou šancou na to, aby sa Brexit naozaj uskutočnil, ale nikto nezadržiava dych. A potom, potopa – udalosti preniknú.

To všetko znamená, že pre tri hlavné mocenské centrá v eurozóne a Británii je ťažké uniknúť zo starého, umierajúceho priemyselného sveta, napriek statočnosti Bidenovej administratívy.

Nevzdávajte dôveru inauguračnému summitu Európskeho politického spoločenstva (EPC) v stredu v Prahe, na ktorom sa stretnú lídri 27 členských štátov EÚ a až 17 krajín mimo EÚ – konkrétne Spojeného kráľovstva, Turecka, Severného Macedónska, Čiernej Hory, Albánsko, Srbsko, Kosovo, Bosna a Hercegovina, Gruzínsko, Ukrajina, Moldavsko, Nórsko, Švajčiarsko, Island, Lichtenštajnsko, Arménsko, Azerbajdžan a Izrael.

Jasnou pravdou je, že projekt európskej integrácie sa skončil

Akýkoľvek pokus o jeho presadenie spôsobí silný odpor. Keď sa pozrieme späť, roztržka s Ruskom otvorila novú geopolitickú krajinu v Európe, kde je odkrytý hlavolam Bruselu o rozširovaní EÚ. EPC nie je nič iné ako skrytý francúzsky trik na spomalenie skutočného členstva v EÚ pre krajiny východnej Európy a Balkánu.

Summit EPC na Pražskom hrade slúži len na zdôraznenie toho, že ide o kafkovský moment v európskej politike. Toto musí byť pomsta Ukrajiny Európe za to, že v roku 2014 zorganizovala taký cynický, násilný prevrat, aby prerušila svoju pupočnú šnúru s Ruskom.

AUTOR: M.K. Bhadrakumara

[ZDROJ](#)

Překlad: SK Správy